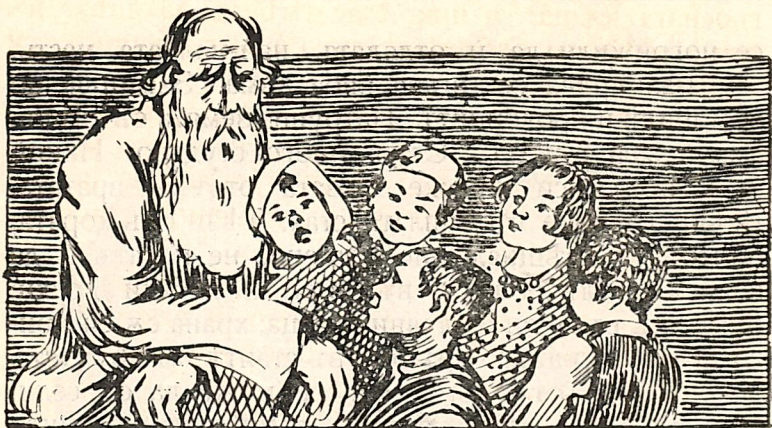

Дѣдова приказка за намѣренитѣ пари.

— Дѣдо, миличѣкъ дѣдо, разкажи ни една хубава приказчица, молѣха се дѣцата.

— Старъ съмъ, мили дѣца. Па и врѣме е да спите. Но нали толкова искате, ще ви разкажа оная — за намѣренитѣ пари. Слушайте! рече дѣдо Марко, изкашли се и почна:

— Въ единъ голѣмъ градъ живѣли единъ дѣдо и една баба. Тѣ си нѣмали нийдѣ никого. Имали си само една бѣдна кжщица. Една нощъ избухналъ пожаръ и сиромашката имъ кжщица станала на димъ и пепель.

Никой не имъ се притекълъ на помощъ. Тежко било на дѣда и баба, но нѣмало що да правятъ. Тѣ отишли въ другия край на града. Намѣрили тамъ една пуста кжща и се заселили въ нея. Денемъ ходили по чужда работа, колкото да изкаратъ за прѣхрана, а нощемъ идвали за спане въ голѣмата запустѣла кжща. Хората ѝ викали „ма-